

POSTANOWIENIE

Dnia 28 sierpnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie III Wydział Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Iwona Łuka-Kliszcz (spr.)
Sędziowie:	SSA Maria Szaroma SSA Marta Fidzińska - Juszczyk
Protokolant:	st.sekr.sądowy Elżbieta Bałaban

po rozpoznaniu w dniu 28 sierpnia 2012 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **A. Ś.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w N.**

o zwrot środków z kapitału początkowego

na skutek zażalenia wnioskodawcy A. Ś.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Nowym Sączu Wydziału IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 21 maja 2012 r. sygn. akt IV U 1113/11

postanawia:

oddać zażalenie.

Sygn. akt III AUz 149/12

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 maja 2012 r. Sąd Okręgowy w Nowym Sączu Wydział IV Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odrzucił apelację **A. Ś.** od wyroku tego Sądu z dnia 13 grudnia 2011 r.

Sąd Okręgowy wskazał, że wnioskodawca A. Ś. wywiódł apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z dnia 13 grudnia 2011 r. w ustawowym terminie, jednakże nie uiścił należnej opłaty sądowej i nie podał wartości przedmiotu zaskarżenia. Dlatego też Sąd Okręgowy wezwał go do uzupełnienia tych braków formalnych apelacji w terminie 7 dni pod rygorem jej odrzucenia. W określonym terminie wnioskodawca uiścił opłatę sądową od apelacji ale nie wskazał wartości przedmiotu zaskarżenia – wyjaśnił jedynie, że „realną wartość przedmiotu zaskarżenia może wskazać konstytucyjnie niezawisły Sąd poprzez orzeczenie uwzględniające przepisy prawa stopnia najwyższego, a szablonoowo stosowany przepis o podanie wartości przedmiotu zaskarżenia w aktualnym stanie sprawy nie ma zastosowania”. W

ocenie Sądu Okręgowego jest to równoznaczne z niepodaniem wartości przedmiotu zaskarżenia, a to zaś oznacza brak uzupełnienia braku formalnego apelacji w określonym terminie pomimo wezwania. W konsekwencji Sąd Okręgowy powołując się na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2009 r., II PZ 37/08 (LEX nr. 784195), w oparciu o treść art. 370 k.p.c. uznał, że wniesiona apelacja podlega odrzuceniu z uwagi na nie uzupełnienie jej braków w wyznaczonym terminie.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł wnioskodawca A. Ś. zaskarżając je w całości. Zarzucił brak poprawnego wnioskowania z treści sprawy i wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i rozpoznanie jego apelacji przez Sąd Apelacyjny w Krakowie.

Nadto skarżący podniósł merytoryczne argumenty kwestionujące, w jego ocenie, zasadność wyroku z dnia 13 grudnia 2011 r. (oraz poprzedzającej go decyzji organu rentowego), od którego zaskarżonym postanowieniem została odrzucona jego apelacja.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne, gdyż zaskarżone rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego znajduje podstawę prawną w przepisie art. 130 § 1 zd. 1 k.p.c. Wedle tego przepisu jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym. Zaś zgodnie z art. 370 k.p.c., sąd pierwszej instancji odrzuci na posiedzeniu niejawnym apelację wniesioną po upływie przepisanej terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

Jak wynika z treści art. 368 § 1 i § 2 k.p.c. apelacja powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a ponadto w sprawach o prawa majątkowe należy oznaczyć wartość przedmiotu zaskarżenia.

Wnoszący apelację A. Ś. nie wskazał wartości przedmiotu zaskarżenia ani nie uiszczył opłaty podstawowej. Został on wezwany do uzupełnienia tych braków w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia apelacji. Jak wynika z treści wezwania (...)dotyczyło ono zarówno uiszczenia wymaganej opłaty jak i podania wartości przedmiotu zaskarżenia, ale w określonym terminie uiszczona została tylko opłata podstawowa w kwocie 30,00 zł. W tych okolicznościach naruszenie terminu do uzupełnienia braków apelacji musiało skutkować jej odrzuceniem w oparciu o art. 130 § 2 k.p.c. i art. 370 k.p.c., co trafnie uczynił Sąd pierwszej instancji zaskarżonym postanowieniem. Sąd Apelacyjny podziela bowiem przytoczony w uzasadnieniu zaskarżonego rozstrzygnięcia pogląd Sądu Najwyższego zawarty w postanowieniu z dnia 13 stycznia 2009 r., II PZ 37/08, ponieważ w istocie nie uzupełnienie braków apelacji jest nie tylko nie wykonanie wezwania, ale także i jego nieprawidłowe jego wykonanie, a w niniejszej sprawie skarżący niewątpliwie nieprawidłowo wykonał zarządzenie Sądu Okręgowego, dlatego też apelacji nie można było nadać dalszego biegu.

Podnoszone w zażaleniu argumenty nie wpływają na trafność rozstrzygnięcia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny, nie znajdując podstaw do uwzględnienia zażalenia, oddalił je na zasadzie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.